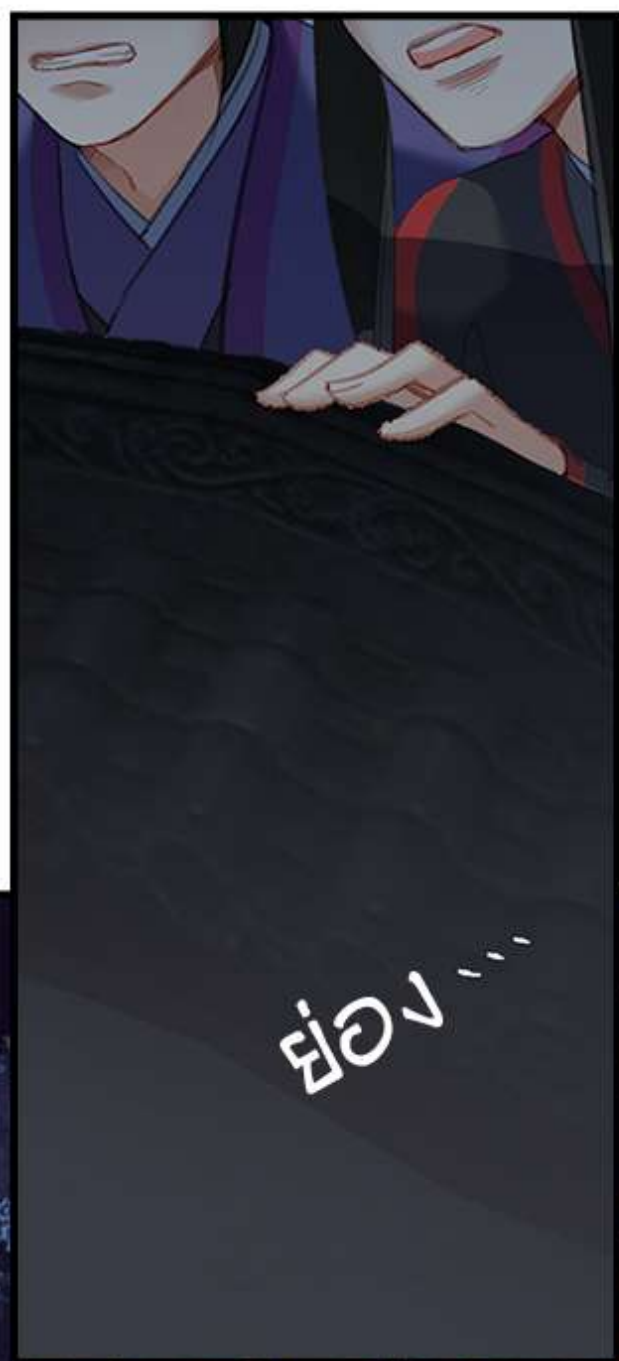
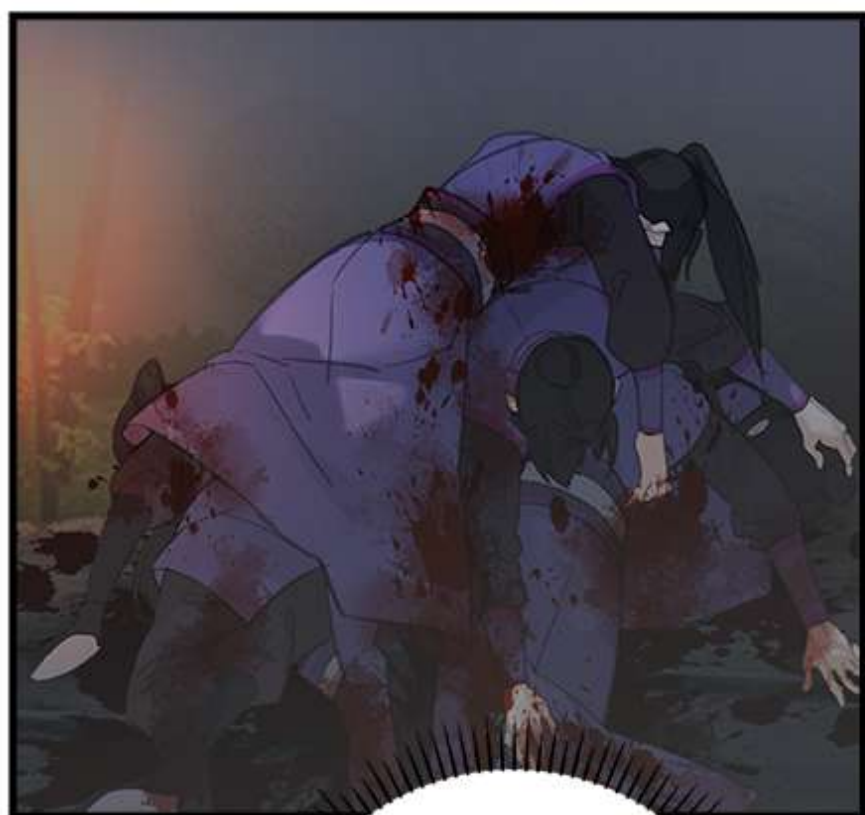

นั่นมัน...
เหล่าศิษย์น้อง?

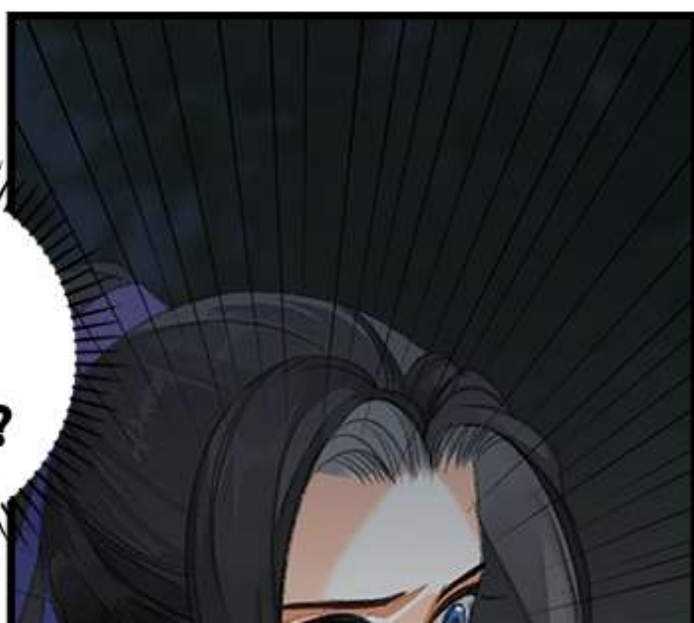
เด็กตัวผอมแห้ง
ที่นอนอยู่ด้านบนสุดนั่น
คือศิษย์น้องหกลนี้?

ท่านพ่อ
กับท่านแม่
ล่ะ?

หรือว่า
ยังอยู่
ด้านใน?

ไม่ต้องร้อง
ไม่เป็นอะไรแล้ว

ฟัม

เวินเฉา!

ฮือ...ฮือ...

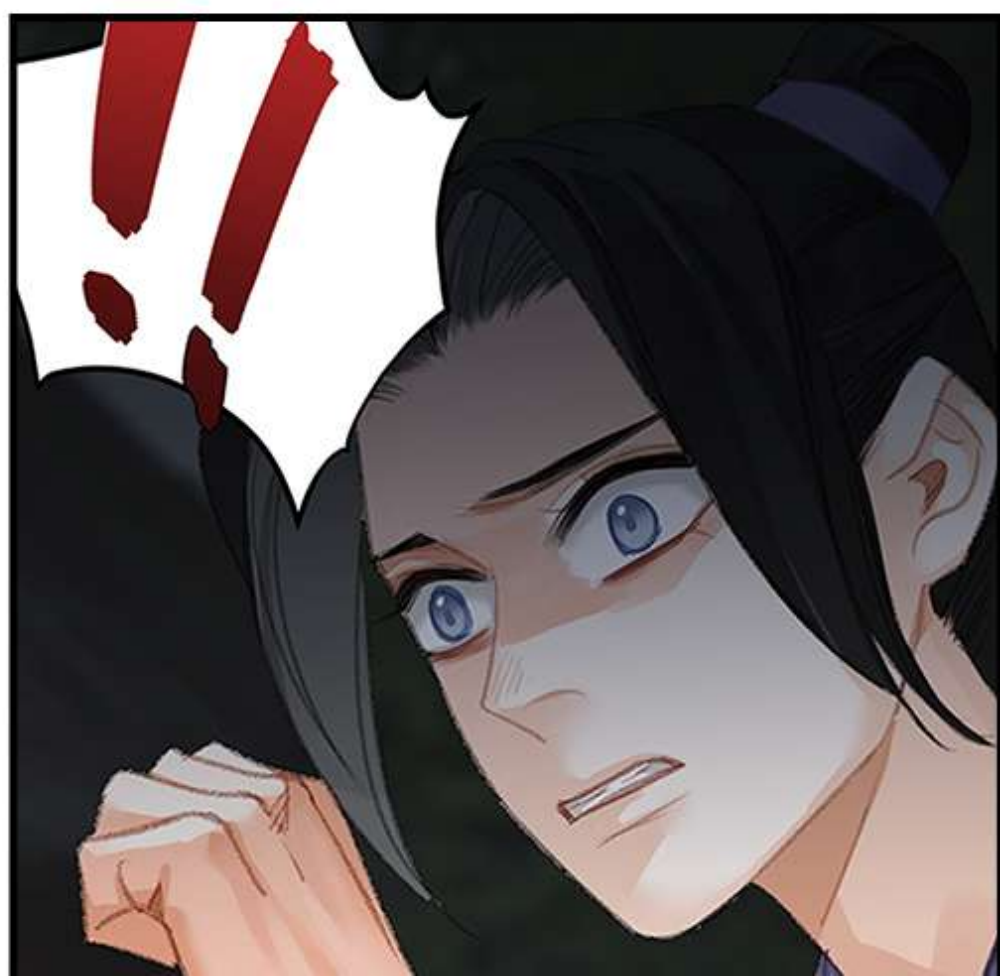
ยังดีที่เวินจู่หลิว
ปกป้องเธอเอาไว้ได้

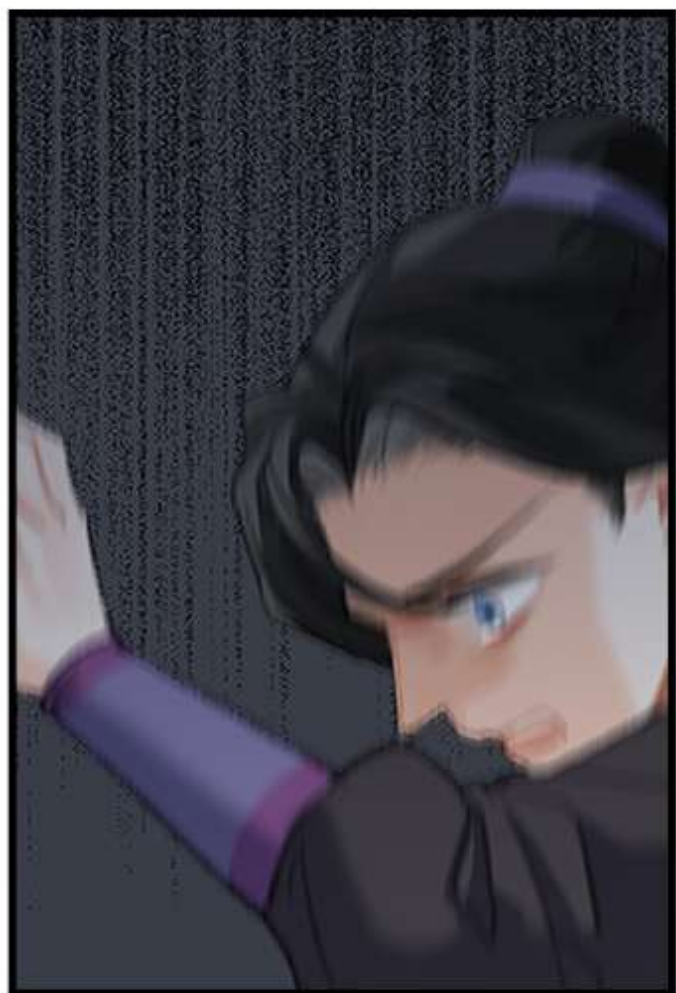
ยังจะพูดถึง
เขาอีก!

เมื่อกี้ข้าจะ
ตบสั่งสอน
นางหญิงชั่วอวี
เขายังไม่ยอมเลย

พวกเขา
ก็ตายไปแล้ว

เหลือก็แต่
ร่างไร้วิญญาณ
เท่านั้น

คุณชายเวิน
ตรวจตราทุกที่
แล้วขอรับ

ได้ของวิเศษมา
สองพันสี่ร้อยกว่าชิ้น
กำลังจัดเรียงอยู่
ขอรับ

นั่นเป็นของ
ของท่าเรือลัตตบงกช
เป็นของของตระกูล
เจียง!

ยินดีกับคุณชายเวิน
นายคนใหม่ของท่าเรือ
สัตตบงกช

ตึก
ตึก

เจี๋ยงเจิ้ง
เจ้าจะทำอะไร!

อย่ากลับไปนะ!

อย่ากลับไป?
ศพของพ่อแม่ข้า
ยังอยู่ที่ท่าเรือ
สัตตบงกชอยู่เลย!

กลับไปตอนนี้
แล้วเจ้าจะทำอะไร
ได้อีกหรือ?

ท่านลุงเจียงกับ
ฮุหยินอวี๋บอกให้ข้า
ดูแลเจ้าให้ดี ให้เจ้า
ปลอดภัย!

หุบปากซะ!

ทำไม! ทำไมเจ้าต้อง
ช่วยหลานวังจืดด้วย?!
ทำไม!

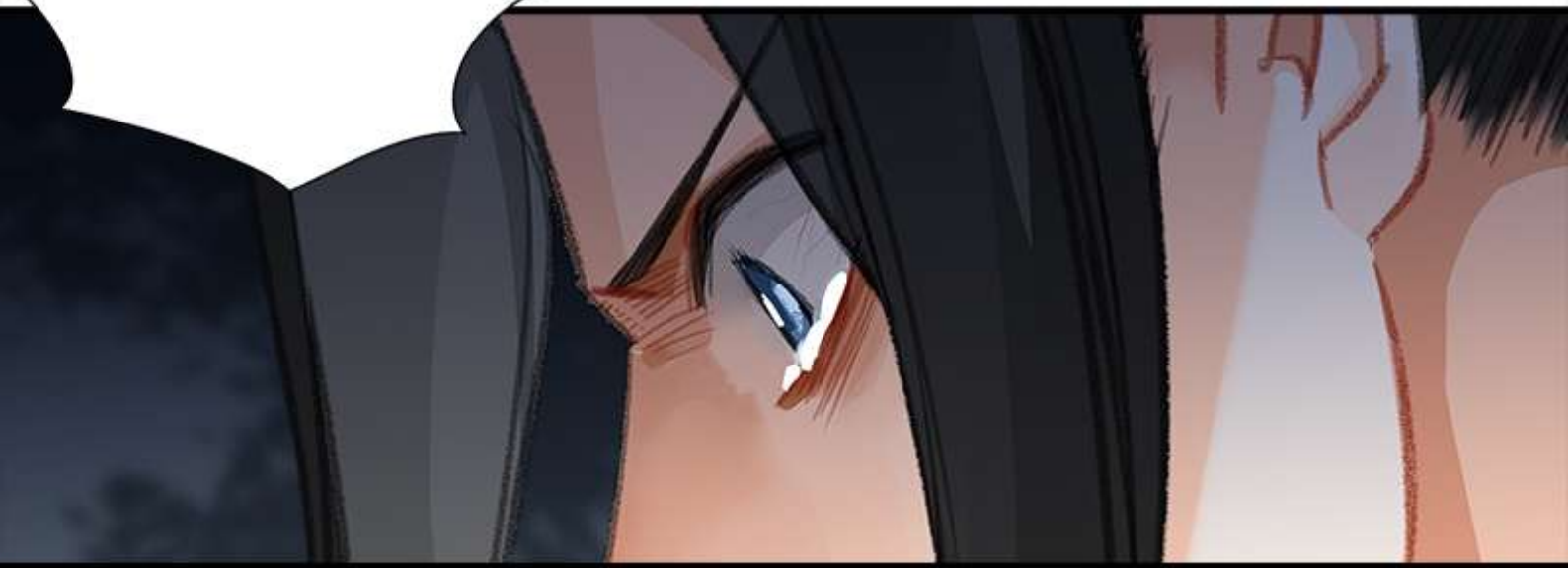
เจี๊ยงเจี๊ยง...

ทำไมเจ้า
ต้องทำตัวเป็น
วีรบุรุษด้วย?!

ทีนี้เจ้า
สะใจแล้วรึยัง?!

ห๊ะ?!

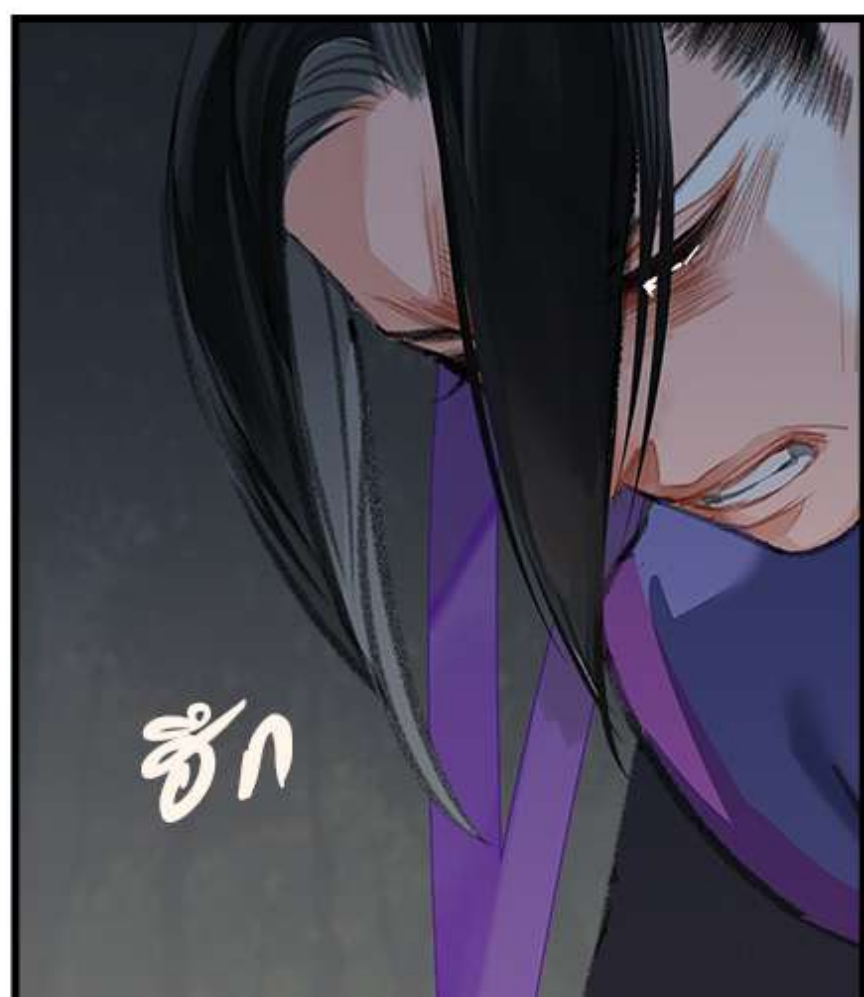
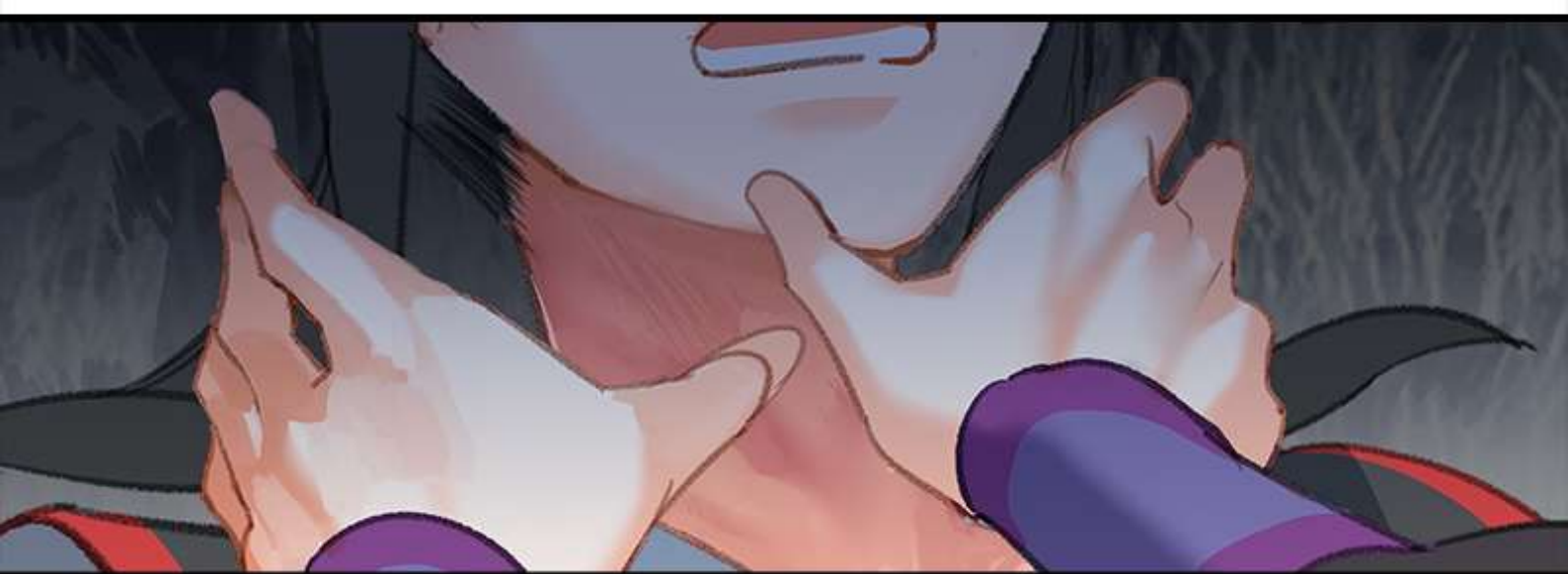
หลานวังจี จินจื่อเซวียน
จะตายก็เรื่องของพวกเขาสิ!
มันเกี่ยวอะไรกับพวกเรา
ด้วยเล่า?!

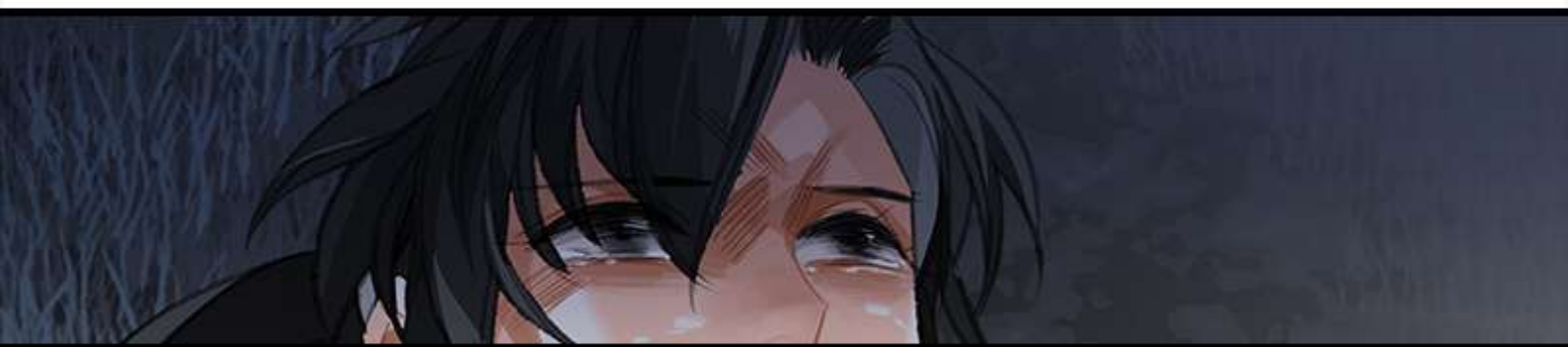
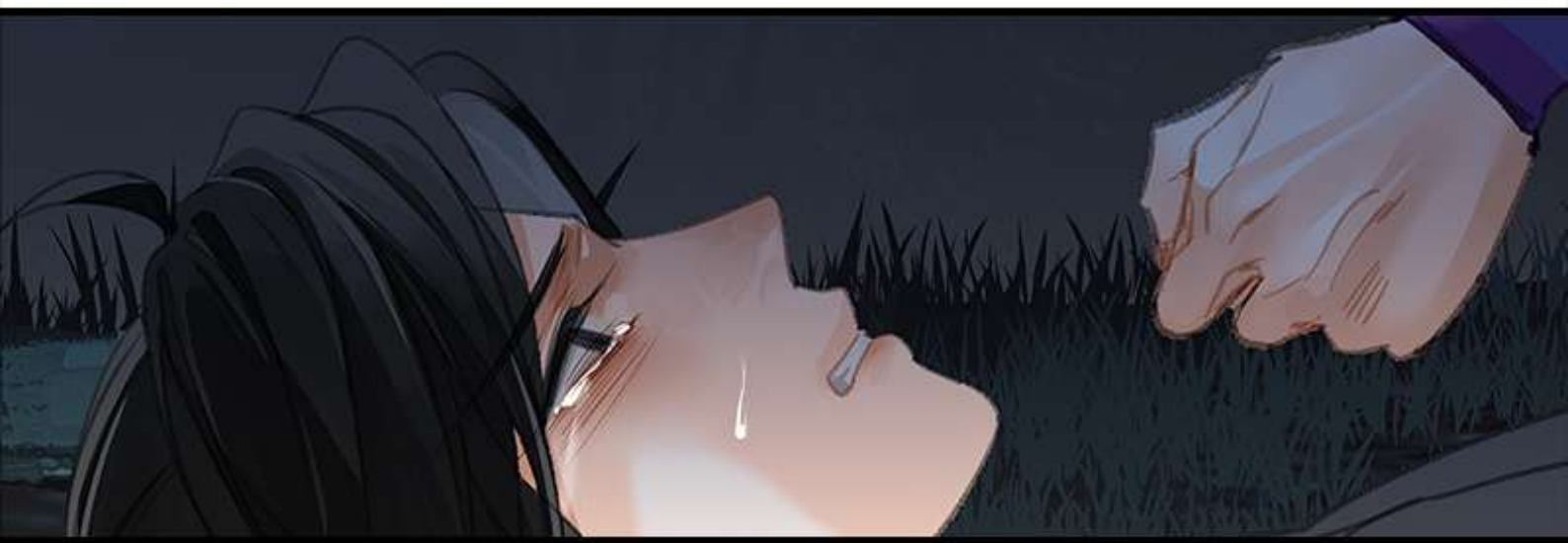
ทำไมกัน?!
ทำไม?!

เจี๋ยงเจี๋ยง!!!

เจียงเจิ้ง?

เจียงเจิ้ง
หายไปไหนแล้ว!